

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

Rozhodnutie je právoplatné

2 Ds 2/04

dňom 16. 11. 2004
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. S [redacted] M [redacted], sudkyňi Krajského súdu [redacted] na ústnom pojednávaní dňa 29. septembra 2004, takto

rozhodo:

Určuje sa, že napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2003, číslo 10 865/2003-10 dané JUDr. S [redacted] M [redacted], sudkyňi Krajského súdu v [redacted], nar. [redacted] v [redacted], bytom [redacted], okres [redacted]

je neplatné.

Odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 18. novembra 2003 sa v zákonom stanovenej lehote JUDr. S [redacted] M [redacted], sudkyňa Krajského súdu [redacted] domáhala vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2003 vydaného pod číslom 10 865/2003-10.

Písomné napomenutie bolo JUDr. S [redacted] M [redacted] uložené podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za nedostatky v práci menšieho významu, ktorých sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde [redacted] pod č.k. 10 C 102/99 nekonala, hoci mala konať a to v čase od 6.12.2000, kedy bolo súdu doručené podanie, ktorým právny zástupca navrhovateľa upresnil petit žaloby do 30.9.2001 (keď bola následne od 1.10.2001 dočasne pridelená na výkon funkcie na Krajský súd v Trenčíne) a v čase od 1.10.2002, kedy jej po návrate na Okresný súd [redacted] bola vec opätovne pridelená do 31.8.2003 (keď sa s účinnosťou od 1.9.2003 stala sudkyňou Krajského súdu v Trenčíne) a zároveň o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podaného súdu 29.7.2003 nerozhodla v zákonom stanovenej lehote.

Sudkyňa svoj návrh odôvodnila najmä tým, že vec 10 C 102/99 napadla na súd v marci roku 1999 a až do decembra 2000 nebol vo veci riadne špecifikovaný návrh a právny zástupca navrhovateľov požadoval poskytnutie dlhšej lehoty na úpravu návrhu. Ďalej konštatovala značné preťaženie jej senátu, spôsobené najmä odchodom jej kolegu sudcu z justície. V marci 2000, na základe rozhodnutia predsedníčky Okresného súdu v [redacted] do jej senátu pribudla

i polovica obchodnoprávnej agendy súdu. Celkový nápad vecí potom v roku 2000 predstavoval 432 vecí pričom nápad v porovnateľných senátoch, ktoré vybavovali civilnú agendu, bol 342,331 respektíve 338 vecí. Preťaženie senátu sa pravidelne preberalo na pracovných poradách, ale neboli prijímané žiadne opatrenia. Napriek tomu bolo vybavených v roku 2000 256 C vecí a 191 Cb vecí. Počas dočasného pridelenia sudkyne na Krajský súd v Trenčíne (od 1.10.2001 do 30.9.2002) do jej oddelenia pribúdala pravidelný mesačný nápad, bez akýchkoľvek zmien. Po návrate na okresný súd začala prednostne vybavovať veci týkajúce sa výživného, pracovnoprávnych sporov a náhrady škôd, ktoré považovala za prioritné. Medzičasom jej napadlo 10 reštančných vecí po kolegyni JUDr. A [REDAKOVANÉ] a 10 reštančných vecí zo senátu Mgr. S [REDAKOVANÉ]. Pred odchodom na Krajský súd v Trenčíne od 1.9.2003 sa snažila ukončiť práve reštančné veci, aby tieto nezaťažovali kolegov.

Vo veci skutku nevydania predbežného opatrenia v tej istej veci podaného 29.7.2003 sudkyňa dôvodila tým, že v čase od 25.7.2003 do 15.8.2003 čerpala riadnu dovolenku a po návrate z dovolenky dňa 15.8.2003 pojednávala 8 vecí, z ktorých 6 rozhodla a dňa 19.8.2003 pojednávala a rozhodla 6 vecí. V priebehu nasledujúcich dní vypracovávala rozhodnutia v rozhodnutých veciach v domácom prostredí a na pracovisku bola prítomná až 26.8.2003 a 28.8.2003, kedy pripravovala zoznamy vecí, ktoré mali byť pred jej odchodom odovzdané. O nápade návrhu na vydanie predbežného opatrenia vo veci 10 C 102/99 dňa 29.7.2003 sa pred svojím odchodom na Krajský súd v Trenčíne vôbec nedozvedela a nikto ju na nápad neupozornil.

Na záver svojho návrhu sudkyňa uviedla, že okrem okolností, ktoré uvádzala na svoju obhajobu exitovali aj právne prekážky pre jej konanie, ktorými bolo vyhlásenie konkurzu na jedného z odporcov v prejednávanej spore a to na [REDAKOVANÉ] a.s. a nakoniec, že podanie zo dňa 29.7.2003 malo charakter podania podľa § 102 a nie podľa § 74 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Ako sudkyňa s 29 – ročnou praxou na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] požívala a požíva dobrú povesť a mala a má zodpovedný prístup k plneniu sudcovských povinností.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky sa k podanému návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 14.5.2004 pod číslom 9 385/2004/10. Vo vyjadrení uviedol, že pri posudzovaní skutkov vychádzal zo skutočností uvádzaných v liste predsedníčky Okresného súdu [REDAKOVANÉ] a navyše mal podklady, ktoré sa týkali nápadu vecí do senátu sudkyne JUDr. M [REDAKOVANÉ]. Nečinnosť sudkyne však nemohol akceptovať a skutky považuje za nedostatok v práci menšieho významu, ktoré je namieste postihnúť uložením napomenutia. Vo vyjadrení ďalej pripomenul povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol návrh sudkyne v celom rozsahu zamietnuť.

Disciplinárny súd po prejednaní vecí na ústnych pojednávaniach, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, vyjadrením zástupkyne ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, prečítaním a oboznámením zoznamov vecí odovzdaných sudkyňou dňa 26.8.2003, prečítaním a oboznámením obsahu konkurzného spisu Krajského súdu v Bratislave 4K 352/99, prečítaním a oboznámením spisu Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] sp. zn. 10 C 102/99 a dospel k záveru, že sa sudkyňa nedostatkov v práci menšieho významu nemohla dopustiť spôsobom ako je to uvedené v napadnutom písomnom napomenutí a preto je písomné napomenutie neplatné.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, disciplinárnym previnením je správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a je určený rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy v znení neskorších predpisov v prípade dlhodobej neprítomnosti sudcu alebo výrazných rozdielov v pracovnom vyťažení určí predseda súdu rozsah presunu agendy do iného oddelenia.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov vyhlásenie konkurzu má tieto účinky: d) súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že vec 10 C 102/99, v ktorej mali vzniknúť prieťahy v konaní napadla na Okresný súd v [REDAKOVANÉ] dňa 15.3.1999. Dňa 22.3.1999 sudkyňa vyzvala navrhovateľa na oznámenie hodnoty nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Na túto výzvu zareagoval navrhovateľ oznámením zo dňa 1.4.1999, v ktorom oznámil, že hodnota je neurčitá a zaplatil 500,- Sk kolkovou známku. Dňa 20.4.1999 sudkyňa navrhovateľa poučila o potrebe nehnuteľnosti oceniť v súlade s vyhláškou č. 465/1991 Zb. Dňa 28.4.1999 navrhovateľ oznámil všeobecnú cenu nehnuteľností. Dňa 5.5.1999 bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku a po zaplatení poplatku dňa 12.5.1999 bol návrh zaslaný na vyjadrenie odporcom so stanovením poriadkovej lehoty na vyjadrenie. Medzitým sudkyňa uskutočnila ďalší úkon vo vzťahu k navrhovateľovi, keď vyžiadala príslušné LV na sporné nehnuteľnosti. Dňa 22.6.1999 sa k návrhu vyjadril odporca v 1. rade a v rovnaký deň bolo vyjadrenie zaslané navrhovateľovi. Dňa 3.8.1999 bol vytýčený termín pojednávania na 28.9.1999. Dňa 27.9.1999 odporca v 2. rade požiadal o odročenie termínu pojednávania. Nový termín bol určený na deň 16.3.2000. Na pojednávanie sa dostavil iba zástupca navrhovateľa, ktorý oznámil, že nárok, ktorý je predmetom sporu bol uplatnený aj na príslušnom pozemkovom úrade a vo veci bolo už aj rozhodnuté a proti rozhodnutiu podali opravný prostriedok. Požiadal o poskytnutie lehoty na vyjadrenie, či trvajú na podanom návrhu. Sudkyňa pojednávanie za daného stavu neotvorila. 13.4.2000 navrhovateľ požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu práceneschopnosti štatutárneho orgánu. Dňa 25.5.2000 oznámil advokát JUDr. J. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] prevzatie zastúpenia navrhovateľa a požiadal o poskytnutie dlhšej lehoty na nastudovanie spisu a spresnenie petitu žaloby a až dňa 22.11.2000 nahliadol do súdneho spisu. Následne potom dňa 6.12.2000 bolo súdu doručené „spresnenie návrhu“. Opatrením predsedníčky súdu pod Spr 933/01, asi mylne datovaným dňom 3.1.2001 (správne má asi byť 3.1.2002), bola vec určená podľa § 2 ods. 2 vyhlášky č. 66/1992 Zb. na vybavenie sudcovi Mgr. R. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ]. Vo veci nebol uskutočnený žiaden úkon, iba dňa 8.2.2002 požiadal advokát navrhovateľa o vytýčenie termínu pojednávania.

Následne je na čl. 57 spisu 10 C 102/99 založený nedatovaný a nikým nepodpísaný úradný záznam, podľa ktorého bol dňa 1. októbra 2002 spis prevzatý JUDr. S. [REDAKOVANÉ] M. [REDAKOVANÉ] 25.3.2003 advokát navrhovateľa opätovne žiadal o vytýčenie termínu pojednávania

a 29.7.2003 žiadal o pripustenie rozšírenia návrhu o ďalších dvoch účastníkov na strane odporcu a vydanie predbežného opatrenia.

Zo spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 352/99 disciplinárny súd zistil, že dňa 17.2.2000 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ]. Rozhodnutie v spojení s opravným uznesením zo dňa 7.3.2000 nadobudlo právoplatnosť 14.8.2000. Porovnaním s účastníkom na strane odporcov v konaní 10 C 102/1999 Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] disciplinárny súd zistil, že sa jedná o totožnú právnickú osobu.

Z identifikácie parciel Okresného úradu [REDAKOVANÉ] katastrálneho odboru na č.l. 11 spisu 10 C 102/1999 disciplinárny súd zistil, že [REDAKOVANÉ] je vlastníkom nehnuteľnosti parc. č. [REDAKOVANÉ] v kat. úz. [REDAKOVANÉ]

Na ústnych pojednávaniach disciplinárneho súdu sa účastníci pridržiavali svojich písomných podaní a navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že ak sa mali nedostatky v jej práci vyskytnúť už od 6.12.2000, v prípade jej posudzovania zákonom účinným od 1.1.2001 by sa jednalo o neprípustnú retroaktivitu.

V záverečných prednesoch navrhovateľka dala na úvahu disciplinárneho súdu vypočutie zapisovateľky [REDAKOVANÉ] C [REDAKOVANÉ]

Zástupkyňa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky žiadala návrh zamietnuť.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov disciplinárny súd zistil, že pre splnenie podmienok na uloženie písomného napomenutia zo strany ministra spravodlivosti neboli v prípade sudkyne JUDr. M. [REDAKOVANÉ] splnené zákonné predpoklady. V prvom rade disciplinárny súd skúmal či JUDr. M. [REDAKOVANÉ] bola v čase, v ktorom malo dôjsť k zavineným priet'ahom v konaní zákonnou sudkyňou. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že formálnoprávne existuje predpoklad, že JUDr. M. [REDAKOVANÉ] prestala byť zákonnou sudkyňou opatrením predsedníčky Okresného súdu [REDAKOVANÉ] zo dňa 3.1.2001. Iba z obsahu samotnej písomnosti disciplinárny súd ustálil, že menovaná asi prestala byť zákonnou sudkyňou až 3.1.2002. V ďalšom konaní chýba akýkoľvek doklad, ktorý by preukazoval, akým spôsobom sa mala sudkyňa po svojom návrate opätovne stať zákonným sudcom v prejednávacom prípade. Existuje dôvodná pochybnosť, či sudkyňa spisom v období od 1. októbra 2002 vôbec disponovala, nakoľko sa v spise nenachádzajú žiadne ňou podpísané úkony, a takémuto záveru nesvedčia ani protokoly o odovzdávaní spisov sudkyňou dňa 26. augusta 2003. Pohyb spisu od prvého odchodu sudkyne na Krajský súd v Trenčíne bol značne nejasný. Za takéhoto právneho stavu mal disciplinárny súd za značne spochybnené, že na uloženie písomného napomenutia sudkyňi existovali právne dôvody. Nie je totiž zrejmé, či a aké nedostatky v práci menšieho významu boli sudkyňi vôbec preukázané.

Disciplinárny súd bez ohľadu na uvedené skutočnosti vzal do úvahy skutočnosť, že v danej veci existovali zákonné prekážky pre konanie sudkyne vo veci, v ktorej sa mala dopustiť nedostatkov v práci. Je nepochybne preukázané, že odporca v 2. rade v prebiehajúcom konaní 10 C 102/99 bol subjektom, na ktorého majetok bol vyhlásený právoplatným rozhodnutím príslušného súdu konkurz. Nastali teda aj ďalšie následky predpokladané zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Najmä súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené. Disciplinárny súd mal teda za preukázané, že konanie, v ktorom sa mali vyskytnúť nedostatky menšieho významu v práci sudkyne, bolo od 14.8.2000 do dňa rozhodovania disciplinárneho súdu prerušené a teda nemohli vzniknúť žiadne priet'ahy v konaní.

Podľa § 117 ods. 11) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dotknutý sudca sa môže v lehote 15 dní odo dňa, keď sa dozvie o udelení napomenutia, obrátiť na príslušný disciplinárny súd s návrhom na určenie, že napomenutie je neplatné.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov disciplinárny súd dospel k jednomyselnému záveru, že písomné napomenutie ministra spravodlivosti nebolo vydané v súlade s ustanovením § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a preto určil jeho neplatnosť.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 29. septembra 2004

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

